

Studentii participanți în proiectul „New Media HiStories,” derulat în parteneriat între Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării și Facultatea de Istorie (Universitatea din București):

- Georgian Abaza (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Mihnea Badea (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Leonard Băbuș (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Radu Carbarău (Facultatea de Istorie)
- Flavian Chifu (Facultatea de Istorie)
- Diana Chiriac (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Oleg Chiseliov (Facultatea de Istorie)
- Mara Curcă (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Alexia Damian (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Nuria Darie (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Iosif Gabriel Fodor (Facultatea de Istorie)
- Ștefania Raluca Modruz (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Yamila Ecaterina Oprescu (Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării)
- Robert-Petrișor Șaptelei (Facultatea de Istorie)

Coordonatoare:

ALEXANDRA BARDAN, DALIA BÁTHORY, LUCIANA JINGA,
ANTONIA MATEI, DANIELA POPESCU

MEDIA ÎNAINTE DE NEW MEDIA. TEHNOLOGII ÎN EPOCA DE AUR

Prefața:

ALEXANDRA BARDAN ȘI DALIA BÁTHORY

Postfață:

ANTONIA MATEI ȘI DANIELA POPESCU

TRITONIC

Tritonic Books

București – 2025

Această carte a apărut cu sprijinul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc.

Conținutul volumului nu reprezintă obligatoriu poziția oficială a Institutului.

Media înainte de New Media. Tehnologii în Epoca de Aur

Coordonatoare:

Alexandra Bardan, Dalia Báthory, Luciana Jinga, Antonia Matei, Daniela Popescu

Copyright © Autori

Copyright © TRITONIC 2025 pentru ediția prezentă.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce fragmente din carte.

TRITONIC

Str. Coacăzelor nr. 5, București

e-mail: editura@tritonic.ro

www.tritonic.ro

Tritonic București apare la poziția 18 în lista cu Edituri de prestigiu recunoscut în domeniul științelor sociale (lista A2) (CNATDCU):
http://www.cnatdcu.ro/wp-content/uploads/2011/11/A2_Panel41.xls

Colecția Comunicare Media este coordonată de lect. univ. dr. Bogdan Hrib.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Media înainte de New Media : tehnologii în Epoca de Aur / coord.:

Alexandra Bardan, Dalia Báthory, Luciana Jinga, ... - București :

Tritonic Books, 2025

ISBN 978-606-749-870-7

I. Bardan, Alexandra (coord.)

II. Báthory, Dalia (coord.)

III. Jinga, Luciana Marioara (coord.)

070

Coperta: Alexandra Bardan

DTP: Ioan Dorel Radu

Editor: Rebeca Cojocar

Comanda nr. CM13 / 2025

Bun de tipar: Noiembrie 2025

Tipărit în România

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

CUPRINS

Prefață	7
GEORGIAN ABAZA	
La ora 22 se închidea programul TV, ei ziceau <i>Să nu se obosească lumea, să se ducă a doua zi la serviciu</i>	13
MIHNEA BADEA	
La radio și la televizor se dădeau piese de teatru românești	29
LEONARD BĂBUȘ	
N-avea cum să apară ceva, un articol în ziar, o emisiune, să nu treacă pe acolo, pe la cenzură	39
RADU CARBARĂU	
N-aveam pick-up, dar am luat viniluri	53
FLAVIAN CHIFU	
Prima dată când venea ceva care apărea pe piață – se găsea în școală	71
DIANA CHIRIAC	
Toată lumea era înnebunită, mai ales în ultimii ani, să vadă un film la video	101
OLEG CHISELIOV	
Eu reparam. Câte revelioane le-am făcut în spatele televizorului?	107
MARA CURCĂ	
Foarte, foarte rar și foarte greu ajungeau la noi atât cărțile, cât și muzica internațională	121

ALEXIA DAMIAN

Vorbeam numai în familie. Nu aveam încredere în
nimeni, că nu știai cu cine vorbești 131

ALEXIA DAMIAN

Toată lumea avea milieul cu pește pe televizor 139

NURIA DARIE

Pentru televizorul „Diamant” procurai foarte greu
lămpile, că se ardeau mereu 149

IOSIF GABRIEL FODOR

Ca să îți poți cumpăra televizor trebuia să te treci pe o
listă de așteptare pentru câteva luni 165

ȘTEFANIA RALUCA MODRUZ

Era o anomalie a vremurilor comuniste: aveai mulți
bani, dar nu aveai ce face cu ei 181

YAMILA ECATERINA OPRESCU

Pentru tinerii din comunism, nu cluburile, ci sportul
era principala atracție 187

ROBERT-PETRIȘOR ȘAPTELEI

Totul se rezuma la tovarășul Nicolae Ceaușescu 201

Postfață 211

Bibliografie 215

PREFAȚĂ

Cartea de față reunește rezultatele proiectului educațional și de cercetare „New Media HiStories” care explorează istoria media dintr-o perspectivă interdisciplinară și intergenerațională. Cadrul de lucru a fost conturat de un parteneriat între Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării și Facultatea de Istorie (Universitatea din București). Scopul proiectului a fost acela de a dezvolta abilități interdisciplinare și competențe digitale în rândul studenților de nivel licență, utilizând istoria și tehnologia pentru a construi punți între generații și a înțelege impactul social al tehnologiilor media vechi. Prin interviuri cu părinți și bunici, studenții au documentat experiențele legate de „*new media*” din trecut – tehnologii care au fost noi la vremea lor, în special în perioada comunistă.

Această colaborare interdisciplinară a permis nu doar realizarea unei publicații, ci și dezvoltarea unei platforme educaționale despre memoria media și despre rolul tehnologiei în viața socială. Proiectul „New Media HiStories” are astfel și o importantă dimensiune formativă. Studenții au fost ghidați de mentori din domeniile istoriei, sociologiei și comunicării vizuale, participând la ateliere despre metoda interviului de istorie orală, transcrierea și analiza acestuia. Activitățile au combinat cercetarea istorică cu abilități digitale și de *storytelling*, oferind un cadru de învățare colaborativ, bazat pe dialog și experiment.

LA ORA 22 SE ÎNCHIDEA PROGRAMUL TV, EI ZICEAU SĂ NU SE OBOSEASCĂ LUMEA, SĂ SE DUCĂ A DOUA ZI LA SERVICIU

GEORGIAN ABAZA

Fișa interlocutorului

Vasile Apăscăriței s-a născut în anul 1954, în Dorohoi, județul Botoșani. A locuit în Năvodari, județul Constanța, a făcut școala profesională la C.F.R., la Constanța Palas. Apoi a lucrat ca revizor tehnic în cadrul C.F.R.-ului până a ieșit la pensie.

Interviul a fost realizat de Georgian Abaza în Năvodari, județul Constanța, la data de 14 mai 2025. A fost transcris de Georgian Abaza, editat de Alexandra Bardan și Dalia Băthory. Interviul se găsește în Arhiva de Istorie Orală a IICCMER/Facultatea de Jurnalism și Științele Comunicării/Facultatea de Istorie/arhiva personală a lui Georgian Abaza.

Georgian Abaza: Cum era să fii copil în perioada comunistă?

Vasile Apăscăriței: În perioada comunistă, când eram copil, am trăit undeva la țară. De ce să spun: am avut o copilărie fericită. Nu am dus lipsă de nimic. Pe timpul când eram eu copil, aveam și animale în curte. Ne jucam de-a ascunselea, prin grâu, pe unde umblam. Noi, copiii, prindeam 12 noaptea până să ajungem acasă. Am apucat și perioada când încă trăia Dej. Aveam 11 ani în 1965, când a murit Dej în aprilie. Am văzut înmormântarea lui Gheorghe Gheorghiu-Dej la

un televizor la I.A.S.⁴ Atunci nu s-avea televizoare, ci s-avea patefoane, care transmiteau de la C.A.P.⁵, din centru.

Ce înseamnă I.A.S? Centrul cultural?

Nu, era o asociație agricolă de stat cu animale, cu pământ, cu terenuri, cu astea.

Care erau principalele hobby-uri, adică plăcerile dumneavoastră când erați mic? Ce vă plăcea să faceți?

De obicei, îmi plăceau multe chestii. Dar mă ocupam și cu mărunțișuri, chițibușuri, ceva de lucru. În tâmplărie, în fierărie. Îmi plăcea de mic să lucrez și nici acum nu refuz așa ceva.

Distracția era tot muncă?

Îmi plăcea mie, da.

Ieșeați în sat cu tinerii?

Ieșeam în sat cu colegii, cu copiii de vârsta noastră cu care ne jucam. Eram ca un fel de cartier, acolo numai neamuri. Și când plecam la școală de dimineață, ne strigam unul pe altul și plecam cu toții la școală. Aveam vreo patru kilometri de mers pe jos, în clasele V-VIII.

Făceți școala în altă localitate?

Făceam în altă localitate, da, și mergeam pe jos patru kilometri, patru kilometri întors. Nu conta iarnă, ploaie, nu conta. Noi n-aveam atunci decât... ce era, o mașină, avea nu știu ce primărie, și restul... căruțe, erau biciclete. Astea erau mijloacele de transport, în general.

Când ieșeați afară, erați amestecați? Sau era împărțea asta, fete cu fete, băieți cu băieți?

În general, ne jucam împreună, când era jocul pentru băieți, ne jucam numai cu băieții. Când era și cu fete, ne combinam și jucam împreună cu toții.

Un joc așa, pe care vi-l aduceți aminte?

Un „Lapte gros,” „Oină,” „Poarca,” cum ziceam noi, cu mingea făcută din păr de vacă, cu bețe. Jocuri de astea copilă-

⁴ I.A.S. – Întreprindere Agricolă de Stat.

⁵ C.A.P. – Cooperativă Agricolă de Producție.

rești, care acum nu mai sunt. Nici n-am mai auzit așa ceva, ca să mai practice tineretul în ziua de astăzi. Că a avansat și tehnologia... Noi ce tehnologie aveam? Nu aveam telefon, era la C.A.P.

Până să ajungem la telefon, haideti să vedem radioul. Când ați avut prima oară radio?

Prima dată radio în casă aveam... Mi-am luat eu unu' micuț, după ce am terminat profesionala. Aveam în casă difuzoare de-astea care îți transmiteau toate știrile și muzică și transmiteau din centru, de la C.A.P. De la Centrul Cooperativului Agricol de Producție, cum era înainte.

Și cât transmitea? Și ce transmitea? Foarte important.

Transmitea știri, în general, și mai mult muzică populară. Și, în general, cam de dimineață până seara, până la 21 așa transmitea, că după aia lumea trebuia să se odihnească, să plece a doua zi la muncă. Respecta niște ore.

Deci știri transmiteau. Știri din țară sau și din străinătate? Aveați acces la informații?

Nu, nu, de afară nu. Decât doar când plecau conducătorii, președintele. Când plecau pe afară și asta, atunci transmitea. Că a fost în Anglia, că a fost în toate țările pe unde a umblat el.⁶ Dar așa, ca să transmită ce s-a întâmplat acolo, nu transmitea. Decât doar în țară și foarte vag, așa. Nu transmitea cum transmite acum: despre crime, violuri, care se întâmplă într-o societate.

Deci se întâmplau și atunci, doar că nu se vorbea despre ele?

Se întâmplau, e adevărat, erau mai rare, pentru că era cumva legea puțin mai aspră în privința chestiilor de genul ăsta. Un viol era condamnat la șapte ani, nu conta ce situație era. Crima putea să ajungă și la pedeapsa cu moartea. În funcție de cât de grav era și câte persoane erau implicate.

⁶ Nicolae Ceaușescu, n.r.

Iar știrile se axau mai mult pe informarea publicului sau pe glorificarea partidului?

Informarea publicului despre glorificarea partidului.

Am înțeles. Și televiziunea? Televizor ați avut?

Televizor am avut, eu cel puțin, după ce m-am căsătorit, mi-am cumpărat televizor. Avea gazda, unde stăteam cu gazdă, televizor. Aveam acces la televizor. Dar al meu l-am cumpărat după ce m-am căsătorit cu soția, în anul 1976. De la Dorohoi am venit la vârsta de 14 ani, în 1969, când am început școala profesională. Am terminat școala profesională în 1972 și de atunci...

Singur ați avut inițiativa asta?

Da, singur, cu învățăminte de la părinți, e adevărat. Dar eu am rămas, că eu în C.F.R. am vrut să lucrez. Și am rămas în C.F.R., de unde am ieșit și la pensie. Nu mi-am schimbat meseria.

Deci aveți acces la televiziune, chiar dacă nu era televizorul dumneavoastră. Știți ce se mai difuza atunci?

Filme, în general, din astea politice. După 1980, când a băgat-o și pe Elena Ceaușescu în politică,⁷ ca savant chimist, a cam început să reducă și programul la televizoare. De la ora 20 până la ora 22, dădea o oră de știri și niște desene animate. Bine, pentru copii. Și până la ora 22, dădea un film, în general din țară, mai puțin dădeau filme din afară. Pe la cinema,

⁷ Rolul Elenei Ceaușescu crește treptat în politica românească începând cu anii 1970, ajungând să ocupe mai multe funcții în PCR și în stat. A fost membră a Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membră a Comitetului Politic Executiv, apoi și prim-viceprim-ministru al Guvernului (1 apr. 1980–22 dec. 1989) și președintă a numeroase consilii și comisii (Consiliul Național pentru Știință și Tehnologie, Comisia pentru probleme de cadre de partid și de stat a C.C. al P.C.R., Consiliul Național al Științei și Învățământului etc.), cf. Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității. (2004). *Membrii C.C. al P.C.R. 1945–1989. Dicționar*. Ed. Florica Dobre. București: Editura Enciclopedică.

ce vedeam filme de afară, care se transmiteau, cumpărau ei, cum le luau ei.

La televizor aveți acces foarte puțin...

Da, și la ora 22 se închidea programul, pentru că ei ziceau ca să nu se obosească lumea, ca să se ducă a doua zi la serviciu. Asta era unul din motive.

Ați spus că ați avut primul televizor după ce v-ați căsătorit. Vă strângeți cu familia în fața televizorului, seara pentru două ore?

Când aveam timp, stăteam cu familia la televizor. Când nu, dacă aveam și animale, stăteam mai mult cu animalele. Eu aveam grijă de ele, să le potolesc pentru noapte. Multe treburi de făcut. Am lucrat și în ture. Ne mai adunam... Când mergeam, vedeam un meci de fotbal, care se transmitea. Dar pentru asta trebuia să faci o antenă specială, pentru ca să prinzi și bulgarii sau turcii, care transmiteau.

Și asta era interzis?

Cam interzis, e adevărat. Nu prea a fost chiar atât de strict în situația asta. Dar nu-ți dădeau voie să te vadă [în] grupuri pe străzi. În mintea lor, ce gândeau ei, că discutai despre politică, criticii partidul, criticii conducătorii, mă rog, ce gândeau ei.

Se difuzau și emisiuni la televizor? Emisiuni cum sunt acum noile programe de divertisment. Muzică?

Nu. Muzică foarte puțin. Ce dădeau la difuzoarele alea, care transmiteau muzică populară.

Ați spus de filme, că se difuzau filme, și ați spus că se mai difuzau și la cinematograful. Ce filme se difuzau la cinematograful?

La cinematograful se difuzau filme din astea, *western*, cu cowboy. Se mai difuzau și filme de dragoste. Mai erau și astea ale noastre românești, care sunt cu Mihai Viteazu, cu Pinteau, seria lui Sergiu Nicolaescu, se dădeau și astea, *Capcana* și câte altele s-au făcut.

Asta în privința filmelor. Dar în privința cărților?

Cărți erau, se găseau, dar mai rar, e adevărat, în special cărțile bune. Am citit, să nu exagerez, cred că am citit peste o mie de volume de cărți, de toate tipurile, din care și *Shogun*-ul, *Pe Aripile Vântului*, și *Cartea lui Veles*, și *Oliver Twist*. Cărți destul de bune, pe care le-am citit și mi-au plăcut foarte mult. Chiar foarte multe cărțile astea, cu Old Shatterhand, cu Winnetou, cu indieni. Am citit și cărți de spionaj, de Haralamb Zincă⁸ scrise, care s-au întâmplat la noi, cu acțiuni la noi în țară. Deci am citit și astea, tot pe timpul ăsta. Nu erau chiar atât de stricți să nu citești decât numai ceea ce-ți dictau ei.

Deci aveai acces ușor și la cărțile acestea.

Da, da.

Dar ai avut în mână și cărți interzise?

Am avut, nu zic că nu. Te fereai de unul, de altul, că nu știai care dintre noi era agent al Securității. Se ducea și te pâra, și după aceea... aveai de lucru.

Păi și cum făceați rost?

Prin încrederea omului în om.

Și erau mai scumpe decât cărțile de pe piață?

Nu erau mai scumpe, ți le dădea la același preț. Am cunoscut și bibliotecari care... se vedea cine-i citit; se cunoștea după vocabularul pe care îl avea. Se cunoștea că ai citit și astea și atunci intrai în legătură cu el.

Dar de ce considerați că erau interzise? De ce să le fi interzis partidul?

În general, cărțile astea: comportament în societate, în alte țări. De exemplu, nu spunea din Germania Federală,

⁸ Haralamb Zincă (născut Hary Isac Zilberman, 1923–2008) este considerat un pionier al romanului polițist românesc. Cărțile sale apăruseră în tiraje mari și erau rapid epuizate; scrierile lui inspirau uneori idei reale de investigație în rândul anchetatorilor, cf. Ion, Monica. (2023). „PORTRET: Haralamb Zincă, unul din pionierii romanului polițist românesc – 100 de ani de la naștere.” *Rador.ro*. Disponibil la www.rador.ro/2023/07/04/portret-haralamb-zinca-unul-din-pionierii-romanului-politist-romanesc-100-de-ani-de-la-nastere. Accesat în data de 17.10.2025.

din Spania, cum este în Franța. Nu se divulga nimic absolut. Nici în cărți nu se divulga așa ceva. Ce mai ascultam? *Europa Liberă*. Și asta tot așa, în casă, fără să știe altcineva că ascuți *Europa Liberă*. Asta mai ascultam, dar mai era și bruiat. Chiar la *Europa Liberă* am auzit și când a plecat generalul Pacea⁹ de la noi din țară, și cum a plecat. A venit Jimmy Carter, parcă era atunci președintele Americii și a venit special cu un container... special pentru el ca să-l ia, și l-a luat în America din Germania parcă, dacă mi-aduc aminte bine. În privința vieții, adică alimentației, care era... că într-o perioadă a fost destul de bună. De exemplu, anii '72-'76 până în '80, chiar în Constanța, găseai la tarabe, pe stradă, fructe, chiar și exotice, portocale. După '80, după ce a băgat-o pe ea¹⁰ în politică, gata, s-a schimbat totul complet. Deci a început cu o criză mare de alimentație: de lapte, de iaurturi, care se dădeau în special dimineața. Era foarte greu de plecat din țară, granițele nu erau închise, dar se pleca mai mult, în general, în țările comuniste. Cum a fost URSS-ul, Bulgaria, Ungaria, Cehia, Cehoslovacia, în Republica Democrată Germană, nu Federală. Ca să pleci în altă țară, cum e America, trebuiau mii de aprobări de pe la toate consulatele. În situația asta, până

⁹ Ion Mihai Pacepa (1928–2021), general de Securitate. Intră în Securitate în 1951 și se ocupă de informații externe, întâi ca șef al rezidenței de spionaj din Germania Federală, iar mai apoi ca șef al Direcției de Informații Externe – DIE (1966–1972). În anii 1970 este consilierul lui Nicolae Ceaușescu în ce privește dezvoltarea tehnologică și securitatea națională, prim-adjunct al șefului DIE, precum și secretar de stat la Ministerul de Interne. În 1978 defectează și cere azil politic în Statele Unite ale Americii. Dezvăluirile sale au deteriorat imaginea lui Ceaușescu pe plan extern, au determinat restructurarea Securității și o intensificare a represiunii regimului, cf. Valică, Carmen, Dora Vulcan. (2021). „Ion Mihai Pacepa: acțiuni și efecte. Drumul de la erou la trădător și rolul în slăbirea dictaturii”. *Europalibera.org*. Disponibil la <https://romania.euopalibera.org/a/ion-mihai-pacepa-erou-la-tr%C4%83d%C4%83tor-dictatura-ceausescu-comunism/31113287.html>. Accesat în data de 16.10.2025.

¹⁰ Elena Ceaușescu, n.r.

când te întorceai, pierdeai serviciu, te angaja după aia, când veneai, cu restricție, erau cu ochii pe tine, urmăreau telefoanele, că începusem după aia să-mi pun și telefon fix, urmăreau telefoane, în general cu cei care plecau de afară, toată familia era urmărită, ascultată.

Aaa, deci erați controlați pe toate planurile.

Eram controlați pe toate planurile, e adevărat, așa este.

Ok, am vorbit de cărți. Procurați ușor cărțile, de exemplu, pentru școală, pentru copii?

Cărțile pentru școală se procurau ușor. De exemplu, mergeam la școală, cărțile erau pentru fiecare elev pe bancă, toate materiile. Deci, în privința culturii, aici, da, a pus un accent foarte mare pe cultura generală. Cărțile de istorie, geografie, matematică, română, muzică, toate ce erau le aveai pe bancă când începea anul școlar.

Deci, atunci, ca și acum, învățământul era gratuit?

Învățământul era gratuit, da. Manuale îți oferea, caietele, normal, le cumpărai tu. Din lipsuri¹¹ multe de la școală, chema părinții, vedea care-i motivul, despre ce-i vorba și trebuia să aduci scutire. Ca și acum. Și nu veneai la școală, pierdeai și alocația, nu mai țin minte la câte lipsuri, dar pierdeai alocația pe luna respectivă.

Și despre muzică; aveți pick-up-uri?

Aveam pick-up-uri cu plăci, da. După au apărut magnetofone cu benzi.

Ați avut?

Da, am avut. „Pacific,” parcă îi zicea. Era simplu, era un pick-up, puneai placa, dădeai drumul. El când învârtea discul, cânta muzică.

Ce muzică vă plăcea să ascultați?

Deci am ascultat și muzică populară, și muzică ușoară. Astea le găseai, doar ce voiai tu să ascuți. Și românești, și din afară. Chiar pot să specific, în 1975, când eram în armată,

¹¹ Absențe, n.r.

eram într-o misiune în București, și era Demis Roussos. Și am fost la spectacol.

Chiar asta vreau să vă zic, dacă erau artiști internaționali, de care știți, și veneau în țară?

Da, s-au făcut spectacole cu artiști internaționali, s-au organizat.

Pe lângă cel la care ați fost, vă mai aduceți aminte de unul?

Albano¹² știu că a fost în țară; era o formație, grup solist vocal din California, era o formație rusească “Q”, ce mi-aduc eu aminte. Deci, am ascultat „ABBA,” „Boney M.,” nu erau restricționate.

Deci, aveți acces și la muzică.

Da, da.

Și la spectacole, cu artiști români; se organizau?

Se organizau spectacole, se organizau și la teatre. Deci, era chiar cu acel cutremur din 4 martie 1977, am fost la un spectacol la Sala Sporturilor din Constanța. Au cântat, printre alții, Irina Loghin¹³ și cu Benone Sinulescu¹⁴. Și după ce au cântat,

¹² Albano Carrisi (1943-), cântăreț italian cu nume de scenă Al Bano, iubit în România pentru participările sale la Festivalul Sanremo – unul din puținele festivaluri transmise de Televiziunea Română înainte de 1989. Cunoscut în special prin cântecele sale în duet cu Romina Power.

¹³ Irina Loghin (1939-), cântăreață de muzică populară, solistă în ansamblurile „Ciocârlia”, „Barbu Lăutaru” și „Ciprian Porumbescu”. Începând cu 1963 înregistrează emisiuni la radio, iar din 1964 la televiziune. Primul disc apare în 1965. În cariera sa, adună peste 40 de albume. În anii 2000 intră în politică, în calitate de membră a Partidului România Mare, și este aleasă în Parlament pentru două mandate, între 2000 și 2008, cf. Agerpres. (2024). „O PERSONALITATE PE ZI: Interpreta de muzică populară Irina Loghin”. *Agerpres.ro*. Disponibil la <https://agerpres.ro/2024/02/16/o-personalitate-pe-zi-interpreta-de-muzica-populara-irina-loghin--1250683>. Accesată la data de 16.10.2025.

¹⁴ Benone Sinulescu (1937–2021), cântăreț de muzică populară. Înregistrează primele piese la vârsta de 18 ani și cântă în ansamblurile „Ciocârlia” și „Barbu Lăutaru”, susținând numeroase turnee în țară și în străinătate.

cât au cântat, ultima melodie (cu emoție în glas) au cântat-o îmbrăcați în negru, și au cântat „În seara din 4 martie.” Lumea fugea de moarte, mă rog... (plângând). Și atunci, aia a fost prima dată și după s-a interzis, n-a mai fost cântată.

Ce au cântat?

Ce s-a întâmplat la cutremurul din 4 martie, când a murit și Toma Caragiu.

Și le-a fost interzis să mai cânte de către Partid?

Da, de către Partid, sigur că da. Atunci, le-a interzis. La noi a fost spectacol atunci, așa că a fost prima oară când s-a cântat la noi, și de atunci nu s-a mai cântat.

Cum aflați de lucrurile noi care apăreau, de cărțile noi, de muzica nouă, de discurile noi care apăreau?

Tot prin relații. Țineai legătura cu cineva. Îi dădeai și tu o ciocolată sau, mă rog, ce-i acolo.

Ați spus că ați lucrat la C.F.R. Ce ați lucrat?

Am lucrat ca revizor tehnic, vagoane. Am lucrat și la frontiera cu Bulgaria.

Și aveți acces la mai multe cărți, filme, casete?

Nu, nu în privința asta. Cu bulgarii, ce mai făceam, un pic cu traficul de mărfuri. Noi le dădeam lor și ei nouă.

Asta așa, pe sub mână?

Da, bineînțeles, pe sub mână, sigur că da. Ei foloseau foarte mult cafeaua „Amigo,” ness-ul, de la noi. Era foarte căutată de ei și nu se găsea decât la noi. Și noi foloseam de la ei parfumuri care erau renumite: parfum de trandafir, de iasomie; aveau un iz, un miros foarte plăcut. Ne înțelegeam colegial. Noi aveam pașaport de micul trafic la Negru-Vodă,

După 1990 rămâne la fel de popular, abordând stilul etno-dance în colaborări cu Ro-Mania, K1, Etno, Ho-ra etc. Primește numeroase diplome și distincții, printre care Distincția Crucea Națională „Serviciul Credincios” (2002) și Ordinul „Meritul Cultural”, în grad de Mare Ofițer (2003), cf. Paleu, Andrei. (2022). „IN MEMORIAM Benone Sinulescu (1937–2021)”. *Europafm.ro*. Disponibil la <https://www.europafm.ro/in-memoriam-benone-sinulescu-1937-2021/>. Accesat în data de 16.10.2025.

la frontieră. Veneau o lună bulgarii la noi și luau trenurile în primire și predau trenurile în primire și o lună treceam noi la bulgari și luam trenurile în primire și predam trenurile. Și aveam acces pe o rază de 25 de kilometri în interiorul țării bulgare ca să mergem. De exemplu, la Varna era mai departe, dar oricum mai făceam câte o escală cu colegii.

Când v-ați mutat de la Dorohoi la Constanța, v-ați mutat la sat?

Nu. Am făcut profesionala, am stat la cămin la profesională. La cămin în grupul școlar C.F.R. Palas. După aia am stat la gazdă doi ani de zile în Constanța, am plecat la București, am făcut o specializare la București de șase luni de zile, am stat tot la gazdă. Am plecat în armată, după armată m-am angajat, după care m-am căsătorit și după un an după ce m-am căsătorit ne-am mutat la țară, la sat, de unde e soția, la Credința în localitatea Chirnoveni¹⁵. Și făceam naveta cu trenul două stații, de la gara C.F.R. Casimcea la Negru-Vodă.

Și, după aceea, când v-ați mutat?

În 1984 m-am mutat de la sat cu serviciul la Petrochimie la Midia, la care mi s-a dat apartament. În 1985, în ianuarie ne-am mutat cu toată familia, cu copiii, la apartament, în Năvodari.

Ați sesizat o diferență mare între sat și oraș?

Da. E adevărat.

Din ce punct de vedere?

La sat, pur și simplu nu duceam lipsă de nimic. Aveam animalele noastre, păsările noastre, pe care le creșteam noi. Ce era interzis – cabaline și taurine să nu se taie pentru consum. Și în ultima perioadă chiar nu mai aveai voie să mai ții mai mult de un porc. Dacă țineai doi, unul trebuia să-l dai la stat. La noi nu s-au pus probleme de genul ăsta.

Deci la sat aveți de toate... Și la oraș?

¹⁵ Județul Constanța, n.r.